

HANGOS TÖRTÉNETEK A CSODATANYÁRÓL

Szia! Üdvözlünk a Csodatanyán!
Tarts velünk, és sok érdekességet meg
mókás történetet mesélünk el!

HANGOS TÖRTÉNETEK A CSODATANYÁRÓL

A tehén 1

A tehén

DeAGOSTINI

Megjelenik kéthetente, 490 Ft
ISBN 978-8-892-83444-6
21001
9 788892 834446

HANGOS TÖRTÉNETEK A CSODATANYÁRÓL 1. SZÁM

Kiadó: De Agostini Publishing S.p.A.
Via Giovanni da Verrazzano, 15 28100
Novara, Olaszország

Felelős kiadó: Nicola Drago

ISBN 978-88-9283-443-9 (teljes sorozat)
ISBN 978-88-9283-444-6 (1. szám)

© 2010 Literary Rights International Inc.
© 2006 Éditions Atlas SA
© 2021 De Agostini Publishing S.p.A

Illusztrációk:

HCA Creation (könyv)
Gianfranco Greco (27-28. oldal)
Minden jog fenntartva.

Magyar változat: PressCon, Budapest
Solaris Produkciós Ház

Mesélő: Kocsis Mariann

A sorozat várhatóan 80 lapszámból áll. A kiadó engedélye nélkül tilos a lap egészét vagy bármely részletét lemásolni. Minden jog fenntartva. A kiadó felhívja a terjesztők figyelmét, hogy az új és az archiv példányokat tilos a kiadó által meghatározott kiskereskedelmi ár alatt árusítani; ez büntetőjogi felelősségre vonással jár.

Az előfizetésben vásárolt példányok továbbértékesítését a kiadó szigorúan tiltja. A kiadó fenntartja a jogot a sorozat hosszának, tartalmának, sorrendjének és árának megváltoztatására.

A lap 3 éven felüli gyermekek számára készült. Előfizetéssel, megrendeléssel, illetve a sorozattal kapcsolatos kérdéseiket a következő elérhetőségeken várjuk:

Előfizetés

Telefonszám: +36 1 688 1489
Postacím: 1660 Budapest, Pf. 397
E-mail: csodatanya@suve.hu

KERESS BENNÜNKET, ÉS FIZESS ELŐ LAPUNKRA!

www.deagostini.hu

Szerkesztőség: Marta Lenartowicz

Marketing: Marta Jamiotkowska,
Paulina Kurek

Gyártás: Beata Wronka

Digitális projektek: Joanna Kędra

Terjesztés: Beata Stawiej

Terjesztő: Lapker Zrt.

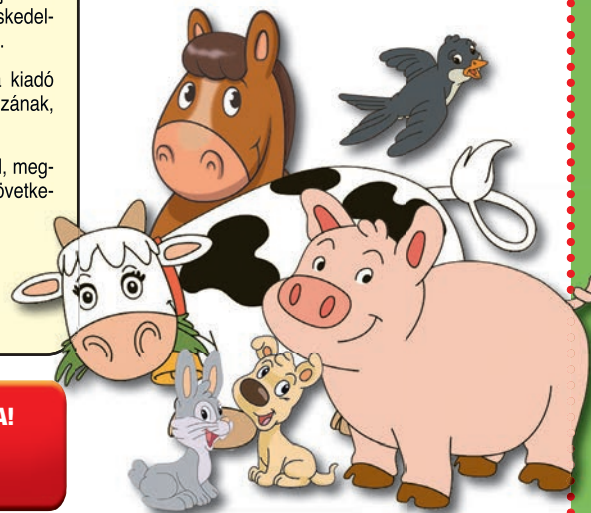
1097 Budapest, Táblás u. 32.

Nyomda: Edica sp. z o.o., Poznan

FIGYELEM! A gyűjtemény meséinek meghallgatásához szükség van az 1-2. lapszámhoz mellékelt hangszóróra!

A mesekönyvek szövegei némileg eltérhetnek a meselelőjátó figurák hanganyagaitól.

Az 1. lapszám ára 490 Ft. A 2. és további lapszámok ára 2990 Ft.

A tehén

DeAGOSTINI

Ki vagyok?

Szia! Engem Emíliának hívnak. Tehén vagyok. Gyere velem! Bemutatom neked a családomat, és elmesélem, hogy telnek a napjaim a tanyán.

A SZEMEM

kerek, és hosszú pillák védik.

A POFÁM

mindig meleg és nedves.
Tág orrlyukaimon lélegzem.

A SZARVAM

kemény,
hegyes, és sosem
hullik le.

A FÜLEMET

mozgatni tudom,
hogy a legyeket
elhessegessem.

A BUNDÁM

puha szőrzet. Egyes tehenek barnák, mások feketék vagy tarkák.

A FARKAM

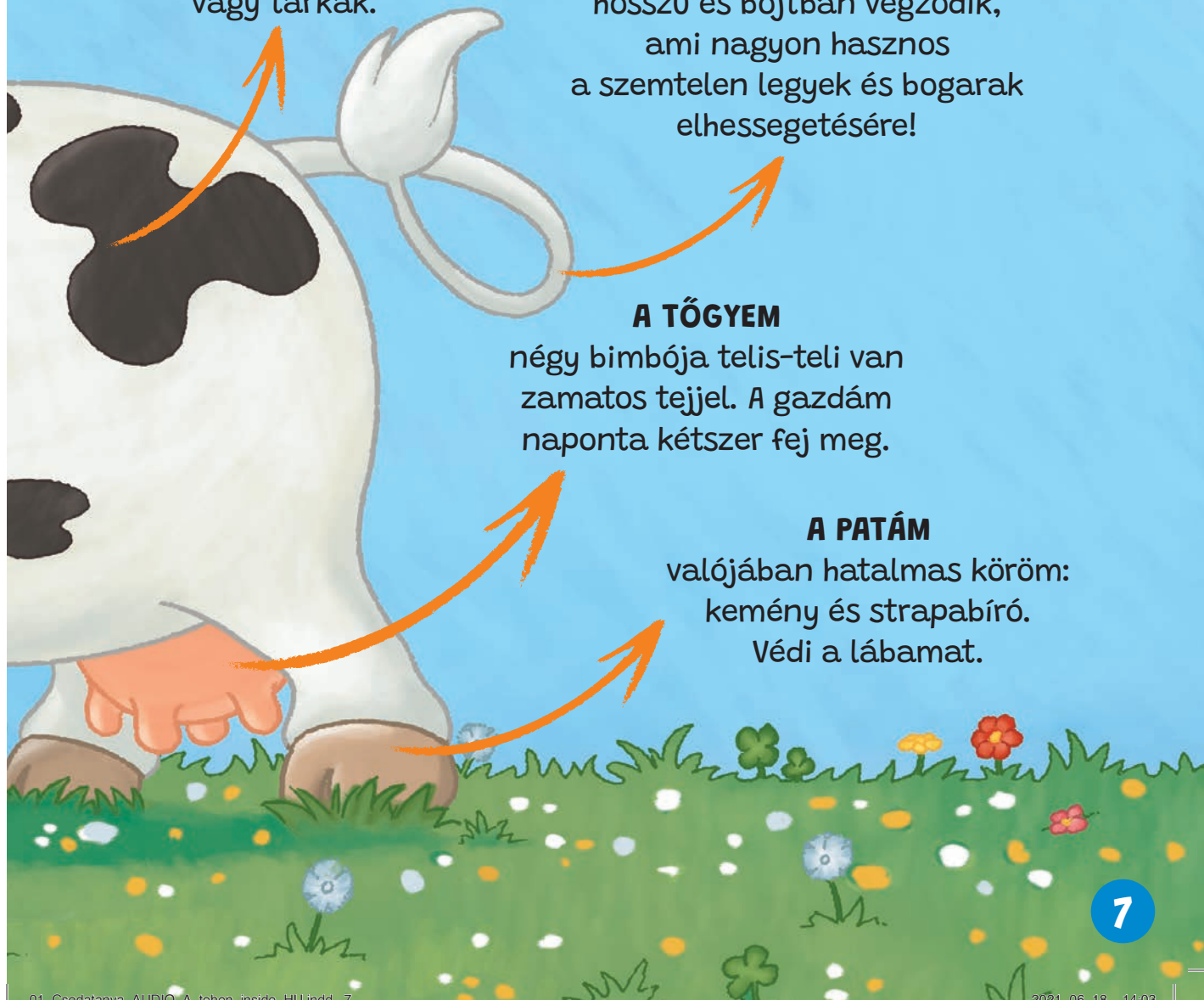
hosszú és bojtban végződik, ami nagyon hasznos a szentelen legyek és bogarak elhessegetésére!

A TŐGYEM

négy bimbója telis-teli van zamatos tejjel. A gazdám naponta kétszer fej meg.

A PATÁM

valójában hatalmas köröm: kemény és strapabíró. Védi a lábamat.

Hogyan töltöttem a napom?

Reggel

a gazdám a legelőre terel, ahol zsenge fűvet és réti virágokat legelészek. Az egész napot a legelőn töltöttem.

8

Velem van

a kisborjam. A borjacskámat kilenc hónap alatt hordtam ki; s amint megszületett, hamarosan felállt, és szopizni kezdett a tejemből. Néhány nap kellett azért neki, hogy erőre kapjon.

Éjjel

a borjammal nyugovóra térek az istállóban. A gazdám szénát rak ki a még éhes teheneknek, az istálló padlójára pedig szalmát szór, hogy ne fázzunk fel.

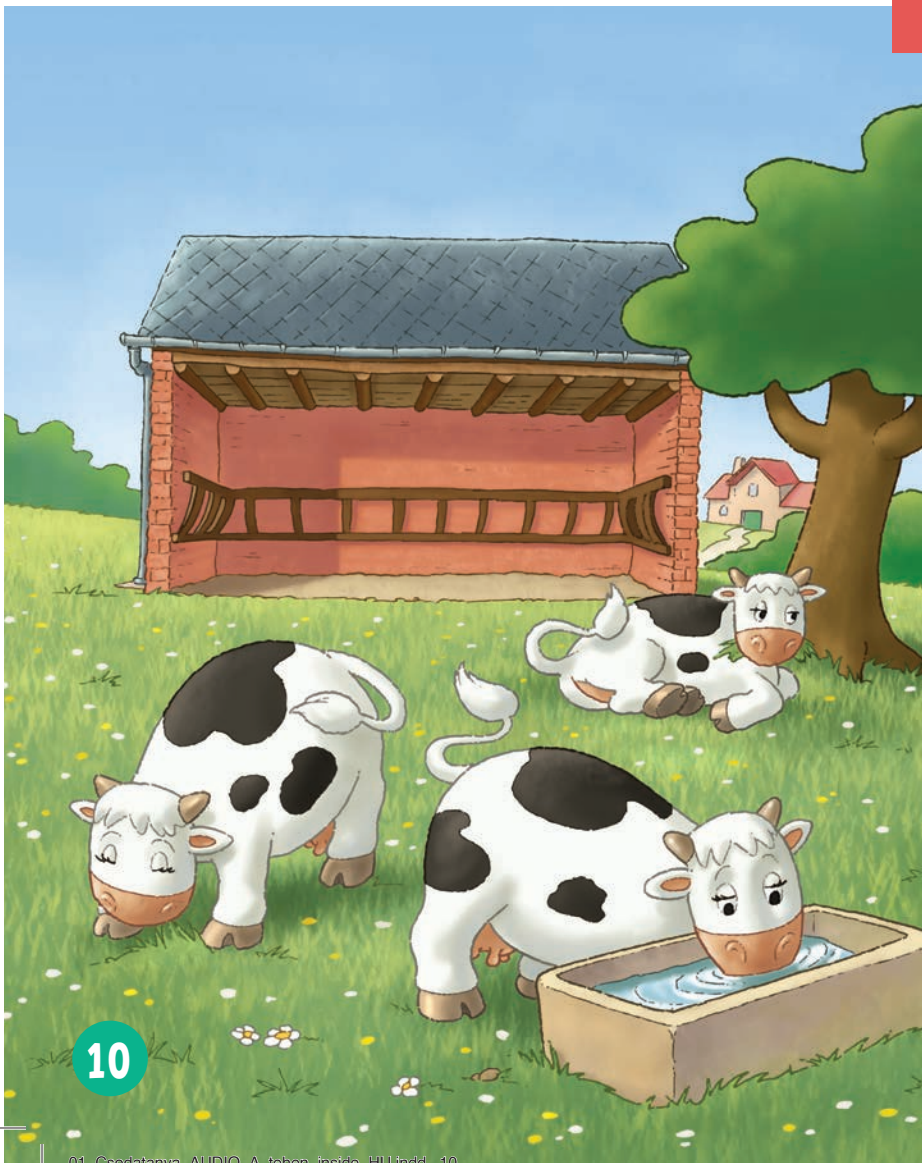
Esténként,

miután hazatérek a legelőről, a gazdám megfej; vagyis a tejet a tőgyem bimbóiból kiperéseli, és sajtárba gyűjti. Sok fűvet eszem, és sok vizet iszom, hogy finom tejcském legyen.

Mit eszem?

Nyáron

Amikor szép idő van, a legelőn friss fűvet legelek: a nyelvemmel letépek, és rágás nélkül lenyelem. Rögtön ezután lepihenek egy fa alá. Nekem több gyomrom is van; s a fűvet, amit megeszek, később felböfizem, és jó alaposan megrágom, mielőtt újra lenyelném. Ezt kérődzésnek nevezik. A réten egy forrás is fakad, amiből friss vizet ihatok.

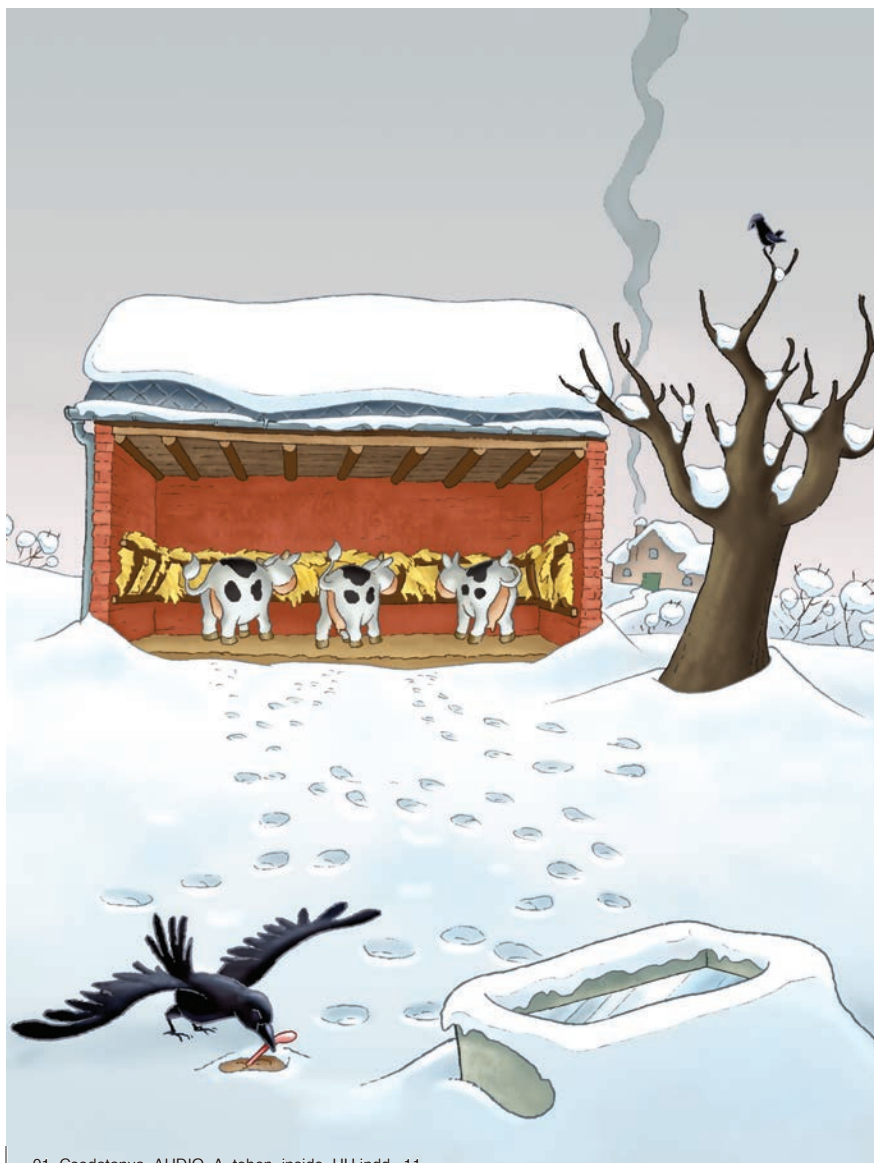

Növényevő állat vagyok, vagyis növényekkel
táplálkozom: friss fűvel, gabonafélékkel,
szénával, kukoricával, takarmányrépával...

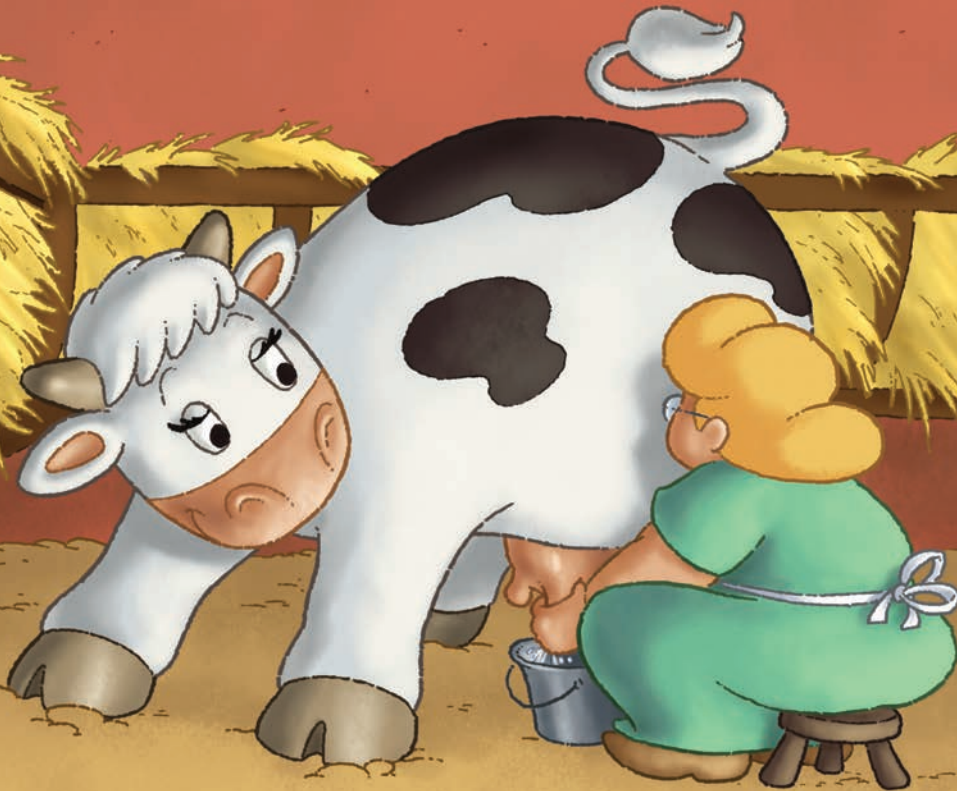
Télien

fagyos a rét füve,
de szerencsémre
a gazdám nyáron
száraz fűvet – más
szóval szénát – rak
el télire. Bőven van
belőle, úgyhogy akár
degeszre ehetem
magam. Hogy erősebb
legyek, kukoricalisztet
és répát is kapok.
A gazdám igazán
odaadóan gondoskodik
rólam: nap mint nap
kitakarítja az istállót,
s elhordja alólam a
használt szalmát,
vagyis a trágyát.

Mi a dolgom a tanyán?

Naponta húsz vagy akár harminc liter tejet is adhatok. A gazdám vagy a gazdasszonyom reggel és este fej meg. Fejőszékre ül mellettem, sajtárt tesz a tőgyem alá, s a bimbóimból kipréseli a tejet.

A tejemből

sok-sok finomság készül!

A tanyáról mindennap

tartálykocsi gyűjti be a tejet,

s viszi a tejüzembe, ahol

dobozolják vagy palackozzák,

hogy a boltba kerülhessen.

A tej- és sajtüzemekben a tejből

tejfölt, sajtot, joghurtot,

tejszínt készítenek. A tejszínből

pedig tiszta tejszírt – ez nem

más, mint a vaj, ami az

asztalodra kerül.

Hallgasd meg Emiliát!

tej

joghurt

tejszín

sajt

vaj

A kicsinyem

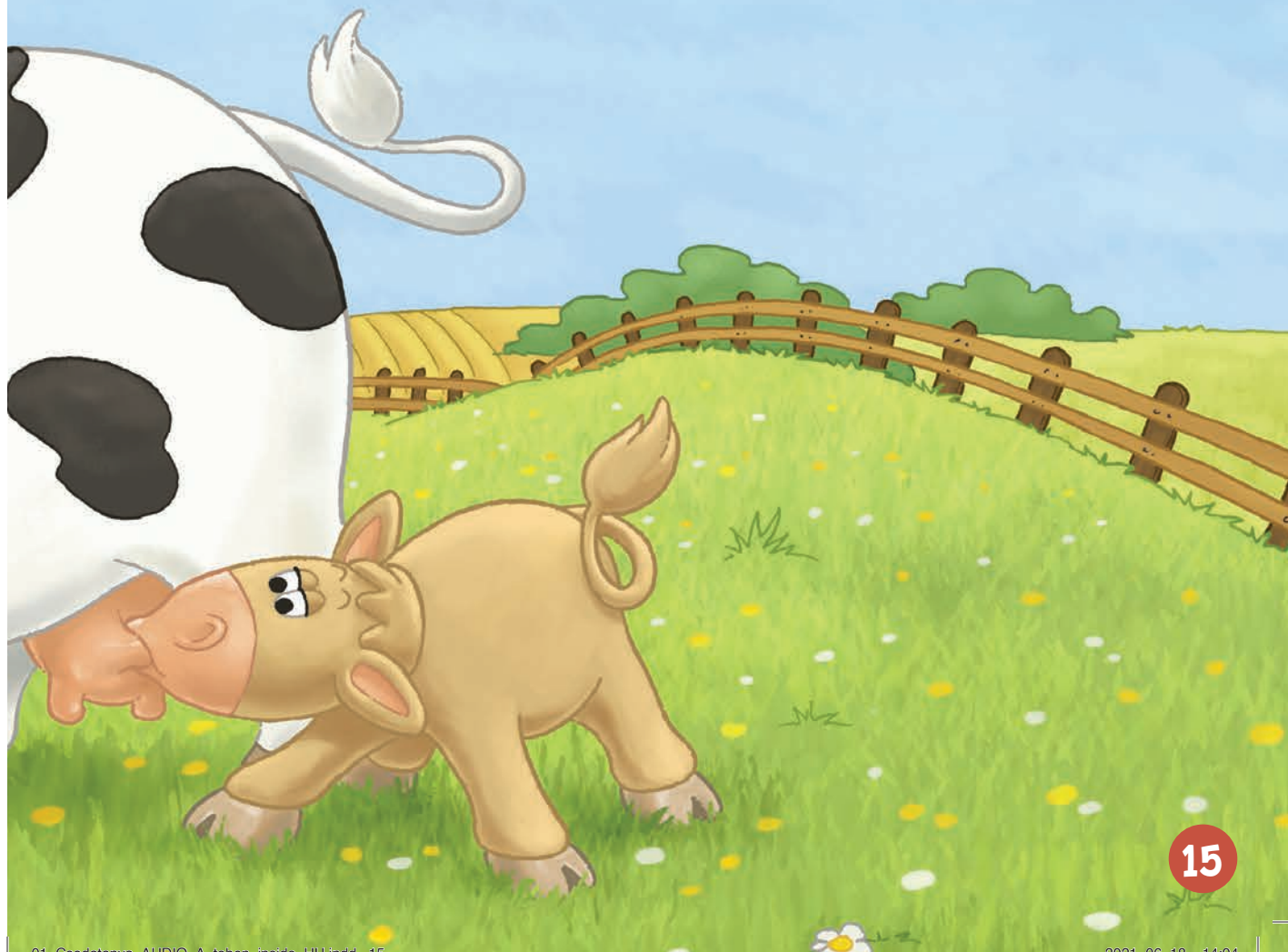
Akár minden évben szülhetek egy kisborjat, aki alighogy világra jön, máris nagy elánnal issza a tejet a tőgyemből.

Újszülött kicsinyemet alaposan lenyalogatom: így le is tisztítom, és meg is simogatom. Amikor a kicsikém túlságosan messze csatangol, a bőgésemmel hívom vissza; jellegzetes illata alapján ezer borjú közül is megismerném.

A BORJÚ

Születése után néhány órával a kicsinyem már magától fel tud ülni. Néhány hónap leforgása alatt a borjacskám már fűvet is tud enni, mint a nagyok, és kedvére hancúrozhat a többi borjúval a réten.

A családom

A BIKA

A bika a kisborjam apukája. Szereti fitogtatni az erejét, s amikor felbosszantják, bőszen fújtat, mellső lábával a földet kapálja, majd szarvát leszegezi, s úgy csörtet előre. A gazdánk ezért a biztonság kedvéért, nehogy valaki felhergelje őbikaságát, különkerített tisztásra tereli.

**Népes családom van! Nemcsak a borjacskám,
hanem a bika és az ökör is rokonom.**

AZ ÖKÖR

Nagyon munkabíró, a segítsége nélkülözhetetlen a tanyán.
Régen éppen emiatt ő volt a traktor elődje, s az ő segítségével
művelte a gazda a földet. Szófogadóbb, természetesebb és erősebb is
a bikánál.

Én és a többiek

Mi, tehenek csoportosan szeretünk élni: a tehén-
csordában. Persze mindegyikünk külön
egyéniség, így időnként bizony
összeveszünk, és megdöfködjük
egymást. Egy parancsolónk
azért mégis van:
a vezértehen.

MINDENKINEK SAJÁT NEVE VAN

Hogy a nevünkön szólíthasson, a gazdánk mindegyikünknek nevet adott: Riska, Bimbó, Szegfű, Piros... Jól ismer bennünket, és odaadóan törődik velünk. Mind egyediek és különlegesek vagyunk a számára!

MIÉRT VISELEK KOLOMPOT?

Amikor a gazdánk a hegyekbe terel bennünket, hogy finom, zsenge fűvet legelhessünk, kolompot akaszt a nyakunkba. Így ha valamelyikünk netán elcsatangol, ő halja, merre járunk. Diling-dolong, ding-dong – nincs két egyforma hangú kolomp; így a gazdánk pontosan tudja, melyik tehen kószált el a csordától, és visszatereli az istállóba.

„Csodálkozik Mehemed...”

Minden fajtának más-más
bundája van; emellett
a szarvak alakja is változatos!

BURLINA

Fehér-fekete, hosszabb
szarvakkal.

PINZGAUER

Fehér-barna, elálló és hosszabb
szarvakkal.

MAGYAR SZÜRKE MARHA

Ezüstszínű, szarvai hosszúak
és hegyesek.

CALVANA

Egyszínű fehér, hosszabb
szarvakkal.

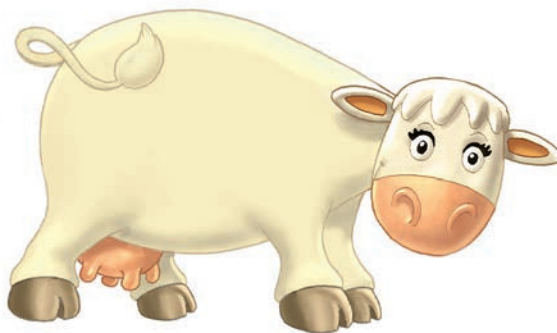
Előfordul, hogy a gazdánk
levágja a szarvunkat, nehogy
véletlenül megsebezzük
egymást.

Ezek az egyes
szarvasmarhafajták:
milyen különbségeket veszel
észre köztük?

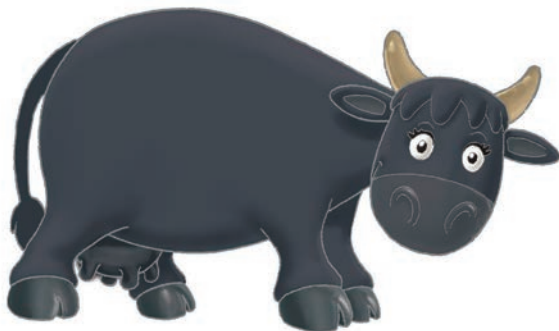
SZAVOJAI

Vöröses, hosszú szőrű;
elálló szarvakkal.

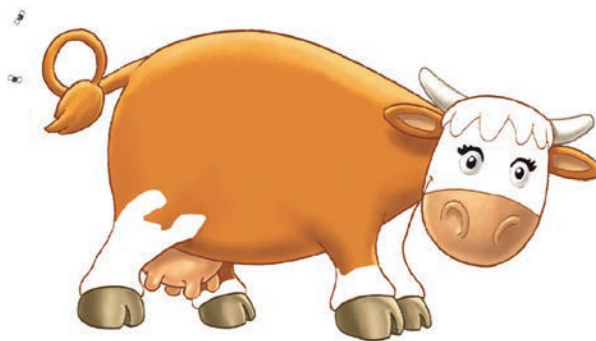
MODENAI

Tejszínű, lefelé mutató
szarvakkal.

RENDENA

Fekete; hosszabb
szarvakkal.

MAGYAR TARKA

Barna szőrű, a lábai és a feje
legtöbbször fehér, szarva elálló.

Emília tehén titka

Egy szép reggelen Celesztin gazda éppen nekigyürkőzött, hogy elsőként Emíliát fejje meg – tudniillik Emília a gazda kedvenc tehénkéje, s nem csupán nagy, érzelmes bociszemei meg a szép fekete-fehér bundája miatt, hanem főképpen mert messze földön híres, zamatos a teje. Ahogy szokta, Celesztin lecsüccsent a székére, kezébe vett két bimbót, s kezdte kinyomkodni a tejet... Azaz kezdte volna, de nem jött semmi. Megint próbálta – megint nuku. Emíliának elapadt a teje!

Szaladt is rémülten a feleségéhez, Celesztinához:

– Emíliának nincs teje! Szent görbebögre, mihez kezdek most? – sopánkodott.

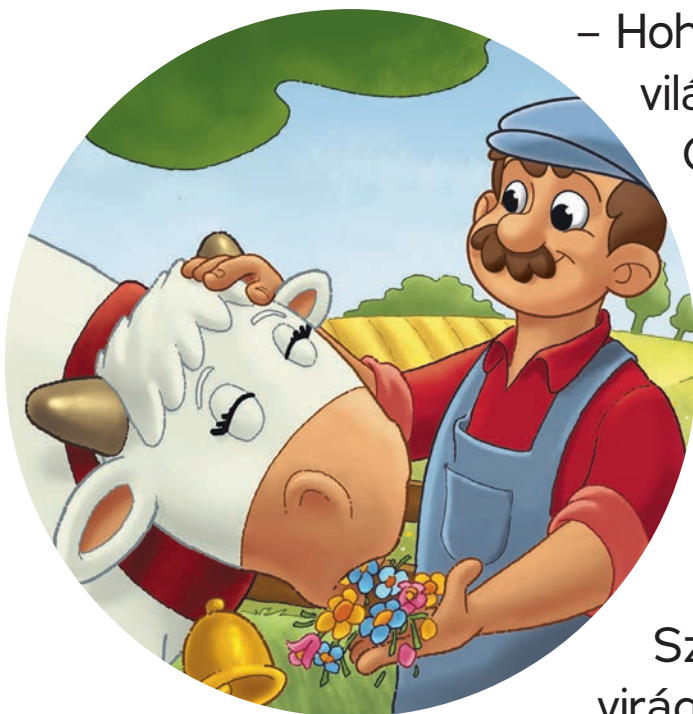
Futottak együtt a legelőre: hát Emília is csak bámuldozott azzal a búbánatos bociszemével.

A gazdasszony jó alaposan szemügyre vette Emíliát, meg a füvet is körülötte.

– Nincs teteje, hogy nincs teje... – merengett. – Üde a levegő, ragyog a nap, ez a zenge fű meg olyan gusztusos, hogy ember létemre szinte már kedvem volna megkóstolni...
– Hogyne lenne gusztusos; tegnap kaszáltam, hogy legyen finom kis szénánk télire! – vágta rá Celesztin. – A legpompásabb fű széles e határban!

– Hohó, ha nem virágos, akkor világos! – rikkantott Celesztina. – Ahogy kaszáltál, Emília kedvenc virágait is levágtad, ő pedig azért bánkódik, mert nem találja őket! – Hogy ez nem jutott eszembe! – kapott a fejéhez Celesztin.

Szaladt is tüstént, hogy vad-
virágot szedjen a szomszédos
réten; majd bocsánatkérően vakar-
gatta Emília füle tövét, miközben a tehénke megreggelizett a csokorból. Emília hálatelt „múúú”-val mondott köszönetet. A nyalánk és hiú Emíliának ugyanis van egy titka: a teje azért ilyen finom, mert a mezei virágok zamata érződik benne. Aznap pedig Emília teje fehérebb és selymesebb volt, mint valaha.

Vége

Különös altatódal

Lia barátságos tehénke, de nagyon hallgatatag, nem úgy, mint Celesztin összes többi tehene, akik folyvást szövegelnek: bögnék, ahogy a torkukon kifér – például amikor éhesek, vagy amikor megriadnak valamitől. Vagy csak azért, hogy elüssék az időt!

Nem is csoda, hogy egy szép napon Lia úgy dönt, elege van már az éktelen lármából. Odébb is áll, örül, hogy végre egyedül lehet. Felbaktat egy dombtetőre. Aztán sétálgat egy erdőben; míg végül egy igazán csendes helyre talál, ahol légy szárnya se rezzen. Minő nyugalom, minő békesség! Lia hamarosan elszenderedik, de amikor felébred, látja ám, hogy időközben a nap lenyugodott. Ajjaj, haza kell érnie, mégpedig sürgősen! A baj az, hogy csaknem vaksötét van, és Lia nem emlékszik, merre is lehet a hazafelé...

Eközben Celesztin az istállót fürkészi:

– Hová tűnt Lia? – morogja komoran.

Lia barátai is aggódnak. Most már tudható:
eltévedt! S vajon mit tesznek a te
barátaid, ha eltévedsz? Hívogatnak,
szólítgatnak! Múúú és múúú és
múúú, még az ég is beleremeg,
ahogy mind együtt bögnek!
A dombtetőn Lia meghallja
őket, s elmosolyodik, szíve
hálával teli: elég követnie
a barátai bögését, hogy haza-
jusson! Egyenesen az istállóba
csörtet... És azon az éjszakán,
amikor a többiek az utolsó múúúkat
mondják egymásnak, hogy így kívánjanak

jó éjszakát, vagy egyszerűen csak ne érezzék magukat
egyedül, Lia szívesen hallgatja őket.

Mi több, mostantól fogva biztonságban érzi magát, vala-
hányszor bögve társalkodnak a társai... Mintha csak édes
altatódalt hallana!

Vége

**A következő
lapszámban:**

A LÓ

VALAMINT

**Ágoston a beszélő ló,
továbbá a hangszóró
második része és a
memória-
kártya**

